

karllikkuks innimesseks teggema. Amen
 n. s. j. Se samma wiis olli temmal kei-
 ge jures, mis ta Fummala jannaast lug-
 ges, ja juustussest kulis, ja mis ta hea kau-
 ni laulude seest lugges ehk laulis, et se ka
 temma hingele karsjaks seaksi. Seest
 walguis tati temma hing ja sai ni Targaks,
 et temma koggone teiseks meheks sündis,
 ja sai uus süddant, meelt ja mõlled. Tem-
 ma Önnis teggia andis temmale ni suurt
 armo, et Fummala janna temma melest
 öiete maggufaks läks, et ta ei süddinenid
 ä sedda luggemast, kuulmast ja lähhele
 pannemast. Kui ta õppetaja üks kord
 temma jure wäljale tuli, ja selle lam-
 brisega tõsijest ristl-ustust ja ellust kõn-
 neles, siis ütles se lambrine: mis mo
 lammasel se rokki, mis lündudel kuuldes
 lendama, mis kalladel se wesi, se on
 nüüd mo hingele Fummala janna: ja kui
 se, kes waimus wäesust sulleb, kahheses-
 temma süddanest, et ta ni kaua pimme-
 dsusse enne ellanud: ta ütles weel Fum-
 mal on üpris wägga mo peäle hallas ta-
 mid, mis minna teps wäärt ei otle, ma
 tahhan ka nüüd Fummalat truiste seni-
 da: sedda wisi käib ka nüüd mo karsji,
 olse küsi